

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **Z.K.**, H.X., B., proti odporcovi: **JUDr. P.K.**, Advokátka kancelária, V.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu X., a.s., N.X., B., IČO: X., **o žiadosti Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., Bratislava**, na zaplatenie úhrady nákladov vo výške 986,50 Sk, na odvolanie Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 Cbi 203/06-80 zo dňa 23. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 Cbi 203/06-80 zo dňa 23. apríla 2008 **m e n í** tak, že súd Centrálnemu depozitáru cenných papierov SR, a.s., Bratislava **p r i z n á** v náhradu vo výške 29 Sk za poskytnuté služby a vo zvyšku napadnuté uznesenie **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením rozhodol tak, že Centrálnemu depozitáru cenných papierov SR, a.s., Bratislava nepriznal náhradu vo výške 986,50 Sk za poskytnuté informačné služby.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žiadosťou zo dňa 24.7.2007 požiadal Krajský súd v Bratislave Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava o oznámenie, či je navrhovateľka vlastníkom cenných papierov X., a.s. Na žiadosť súdu Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava oznámil listom zo dňa 7.9.2007 požadovanú informáciu a súčasne doručil súdu faktúru č. 2007083627 s fakturovanou sumou 986,50 Sk, ktorou súdu fakturoval vykonané služby v zmysle cenníka CD. Krajský súd konštatoval, že žiadosť

Centrálneho depozitára cenných papierov SR, a.s., Bratislava na zaplatenie služieb v sume 986,50 Sk je v rozpore s ust. § 128 O.s.p. K preukázaniu výšky vecných nákladov, zo strany poskytovateľa informácii nedošlo ani na základe výzvy súdu z 19.3.2008 a preto mu náhradu nákladov za poskytnuté služby nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava odvolanie a podľa jeho názoru súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Cena za poskytnutú službu bola fakturovaná v zmysle platného Cenníka Centrálneho depozitára cenných papierov SR, a.s., ktorý bol schválený Dozornou radou centrálneho depozitára v zmysle Prevádzkového poriadku. Prevádzkový poriadok je v zmysle zák. č. 566/2001 Z.z. schválený Národnou bankou Slovenska. Pri stanovení výšky cien v cenníku, sa vždy berie do úvahy hľadisko nákladnosti, t.j. najmä náklady na softvér potrebný pre zabezpečenie výstupov vo forme služieb, personálne náklady, poštovné a pod. Považuje fakturované ceny za poskytnutú službu za legálne a v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V danom prípade Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., Bratislava poskytol súdu informáciu – službu v zmysle § 110 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z., ktorú súdu vyfakturoval faktúrou č. 2007083627 zo dňa 5.9.2007 v celkovej sume 986,50 Sk. Podľa faktúry vyúčtoval súdu poštovné podľa popl. Slovenskej pošty vo výške 29 Sk a informačné v zmysle § 110 zák. č. 566/2001 Z.z. vo výške 800 Sk plus 19% DPH.

Súd odvolateľa vyzval dňa 17.9.2007 (na l.č. 47) o predloženie dokladov o vynaložených vecných nákladov – výdavkov za poskytnutie informácie súdu v súdnom konaní v lehote 5 dní.

Odvolateľ podaním zo dňa 25.9.2007 (na l.č. 48) uviedol, že pri stanovovaní fakturovanej sumy vychádzal z platného Cenníka centrálneho depozitára.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že z obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že odvolateľ si nárok uplatňuje podľa § 110 ods. 1 písm. a/ zákona č. 644/2006 Z.z. (novela zák. č. 566/2001 Z.z.) vo výške podľa platného Cenníka služieb centrálného depozitára (ďalej len CSCD“) a predmetný nárok odvolateľ odvodzuje z úkonu súdu, ktorý si od neho vyžiadal oznámenie, či navrhovateľka je vlastníkom akcií X., a.s., B..

Z ust. § 110 ods. 1 písm. a/ zákona č. 566/2001 Z.z. v platnom znení vyplýva, že Centrálny depozitár, člen, obchodník s cennými papiermi je povinný podať informáciu o utajovaných skutočnostiach podľa § 109 ods. 1 súdu na účely občianskeho súdneho konania, pričom podľa ust. § 110 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. za podanie správy podľa odseku 1 písm. a/ patrí centrálnemu depozitárovi alebo členovi náhrada nákladov. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že aj v prípade poskytnutia oznámenia na požiadanie súdu, patrí náhrada nákladov, ktoré však citované ustanovenie bližšie nešpecifikuje.

V rámci občianskeho súdneho konania podľa ust. § 128 O.s.p. každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov. Oznámením skutočností v zmysle citovaného ustanovenia je aj to, keď CDCP zašle súdu výpis z evidencie údajov z účtu majiteľa cenných papierov. CDCP je v zmysle § 99 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z. akciovou spoločnosťou so sídlom na území SR, ktorá vykonáva predovšetkým činnosti uvedené v § 99 ods. 3 zákona. Postup a spôsob pri vykonávaní činností uvedených v tomto ustanovení upravuje Prevádzkový poriadok akciovej spoločnosti vydaný podľa § 103 zákona. Na základe Prevádzkového poriadku bol vydaný cenník, podľa ktorého CDCP fakturoval odmenu za poskytnuté oznámenie súdu, ktoré považoval za službu poskytnutú súdu. Prevádzkový poriadok, ani cenník vydaný CDCP nie je všeobecne záväzným predpisom a je záväzný len pre osoby taxatívne uvedené v § 103 ods. 6 zákona č. 566/2001 Z.z., pričom súd konajúci v občianskom súdnom konaní v uvedenom ustanovení nie je vymenovaný, preto Prevádzkový poriadok a na jeho základe vydaný cenník, nemôže byť pre súd záväzný. CDCP v súvislosti s poskytovaním údajov súdu, nemôže za vykonanú činnosť pre súd (§ 128 O.s.p.) účtovať niečo iné, než náhradu nákladov vynaložených za túto činnosť. I keď podľa zákona 566/2001 Z.z. CDCP poskytuje služby za úhradu, pokiaľ ide o poskytovanie údajov súdu v rámci občianskeho súdneho konania, túto jeho činnosť za službu nemožno považovať. Z uvedeného teda vyplýva, že písomné oznámenie skutočností majúcej význam pre konanie

a rozhodnutie súdu, nie je službou poskytovanou za odplatu. Oznamovateľ má však právo na náhradu odôvodnených vecných nákladov, ktoré mu v súvislosti so splnením povinnosti uloženej mu súdom podľa § 128 O.s.p. vznikli. Vecné náklady spravidla predstavujú výdavky oznamovateľa na materiál, poštovné, odmenu na mzdu príslušného pracovníka, prípadne výdavky na prevádzku technických zariadení za čas potrebný na zadováženie a spracovanie žiadanej informácie a pod. Súčasťou týchto nákladov nemôže byť zisk oznamovateľa.

Odvolačí súdu zistil, že ani na výzvu súdu na preukázanie vecne vynaložených nákladov, odvolateľ tieto nevyčíslil, ale sa pridržiaval len fakturovanej ceny podľa cenníka služieb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že odvolateľovi priznal náhradu preukázaných vecných nákladov – poštovné vo výške 29 Sk a vo zvyšku napadnuté uznesenie krajského súdu podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 3. júla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: